

**Гордан Велев, лауреат на
най-значителното общинско
признание**

**НАГРАДАТА ЗА МЕН
ИМА ГОЛЯМО
ЕМОЦИОНАЛНО
ЗНАЧЕНИЕ**

Стр. 5

**За учениците в началните
класове на основното училище
в Босилеград**

Стр. 7

**Общината
осигури
липсващите
учебници**

Репортаж

**МЛАД
АКОРДЕОНИСТ
С БОГАТ
РЕПЕРТОАР**

Стр. 6

ВЕСТНИК НА БЪЛГАРИТЕ В СЪРБИЯ

ISSN 2466-4707

ГОДИНА I БРОЙ 9 4 ноември 2016 г. Безплатен екземпляр ► Основател: НАЦИОНАЛНИЯ СЪВЕТ НА БЪЛГАРИТЕ В СЪРБИЯ

Кметът Захариев и зам.-кметът Стойков присъстваха на откриването на новата клиника по нефрология във ВМА в София

Захариев благодари на Бойко Борисов

Кметът на Босилеград Владимир Захариев и зам. -кметът Стефан Стойков присъстваха на тържественото откриване на Клиниката по нефрология и на обновената аула във Военномедицинската академия в София. Новите клиника и аула бяха открити в присъствието на премиера на Република България Бойко Борисов, министъра на здравеопазването Петър Москов и министъра на отбраната Николай Ненчев.

Общинското ръководство използвало момента да благодари на премиера Борисов за помощта, която всички заети във ВМА, начело с началника генерал Николай Петров, оказват на българите от Босилеградско и от вътрешността на Сърбия. Кметът Владимир Захариев заяви пред журналистите, че е изключително благодарен на премиера Бойко Борисов, който още по времето докато бил кмет на София им препоръчал и съдействвал за бесплатно лечение на българите от Босилеградско и от вътрешността на Сърбия във Военномедицинската академия в София.

- С начина, по който ни приемат и ни оказват бесплатна помощ и лечение, целият персонал във ВМА доказва, че ние българите, които сме

извън границите на България, не сме забравени от държава България и от сънародниците ни тук. Братското отношение на премиера Борисов и на всички заети във ВМА, начело с генерал Петров, е пример за цяла Европа, заяви Захариев.

В рамките на това посещение общинското ръководство имало среща и с началника на ВМА - бригаден генерал проф. д-р Николай Петров и сътрудниците му, на която също изказали огромна благодарност за лечението и грижите, които се полагат за нашите хора. Заедно със Захариев и Стойков на срещата присъства и председателят на Общинската скупщина Славчо Владимиров, който пряко ръководи сътрудничеството между общината и ВМА. На срещата е договорено, по повод 1 декември - Деня на ВМА, в знак на благодарност Босилеградска община да организира акция по кръводаряване във ВМА, в която ще се включат 50-60 босилеградчани. Това ще бъде втора кръводарителска акция, която Община Босилеград организира във ВМА, тъй като първата бе през юни тази година.

- В седмицата преди Коледа ще организираме и трета кръводарителска акция, а по този повод за по-

Захариев и Стойков с премиера Борисов, министрите на здравеопазването и отбраната Петър Москов и Николай Ненчев и началника на ВМА - генерал Петров

редна година във ВМА ще изнесем и културна програма и ще занесем традиционни ястия от Босилеградско да почерпим персонала, изтъква Захариев.

Кметът посочи и това, че е поискал от генерал Петров, доколкото в рамките на ВМА се открие Военномедицински университет, още в първия выпуск да бъдат приети и студенти от Босилеградско и под-

черта, че е много благодарен на генерал Петров, който уважил иска на общината и разрешил един лекар да бъде приет на специализация във ВМА.

На срещата било договорено и ръководството на ВМА начело с началника генерал Петров насърко да посети Босилеград.

П.Л.Р.

75-годишен юбилей на гимназията в Босилеград

**За 61-ия Международен панаир
на книгата в Белград**

Стр. 9

**Какво става с
културата?**

**Портал ФАР
– интегрира
мултикултуралното
развитие между Сърбия
и България**

Министърът на от branата се среща с посланика на България

Министърът на от branата на Република Сърбия Зоран Джорджевич прие българския посланик Радко Влайков, с когото говориха за регионалното и от branително сътрудничество.

На срещата бе констатирано, че стабилните отношения между Сърбия и България, съпътствани от задоволяващ политически диалог, представляват стимулиращ фактор за развитието на от branителното сътрудничество, което особено се интензифицира от началото на мигрантската криза, тъй като и двете страни се сблъскват с този проблем. Този вид криза води към още по-тясно регионално сътрудничество на всички участници, изправени пред мигрантската вълна.

Мигрантската криза е особено чувствителен въпрос за ръководствата на балканските страни, защото представлява предизвикателство за безопасността, но и за финансния аспект, съгласиха се Джорджевич и Влайков.

"Срещите с българския министър на от branата Николай Ненчев по време на провеждането на Съвета на НАТО във Варшава през юли тази година, като и в Ниш през март, бяха въз-

Зоран Джорджевич прие българския посланик Радко Влайков

можност за открит и конструктивен диалог, който разглежда възможностите за участие на Сърбия и България в решаването на мигрантската криза", каза министърът на от branата и добави, че директната комуникация и обменянето на мнения по съществени въпроси са важ-

ни за решаването на всички проблеми.

Джорджевич запозна Влайков със съвместните активности на армията и полицията върху защитата на държавната граница и с други приоритети на Министерството на от branата в предстоящия период. С.Б.

75-годишнен юбилей на гимназията в Босилеград

Босилеградската гимназия днес ще празнува 75 години от основаването си. Тържествената програма ще започне в 12 и 30 часа с дефиле на учениците и учителите из градските улици, които ще бъдат придружени от духов оркестър от Кюстендил. В 13 и 30 часа във фоайето на Голямата зала на Културния дом ще бъде открита изложба от фотографии, документи и публикации за историята на гимназията, а след това в Голямата зала ще се състои тържествена церемония, в рамките на която директорът на училището Антон Тончев ще произнесе поздравително слово, ще бъдат изнесени кратка културна програма и документален филм за гимназията. В продължение на празненството в стола на основното училище ще бъде организиран коктейл. Същата вечер в Голямата зала гимназията със съдействието на Центъра за култура ще организира културна програма за граждани на Босилег-

рад, входът за която ще е свободен.

По думите на директора Тончев на тържеството са поканени редица видни гости от България и Сърбия, сред които премиерите и министрите на образование-то на двете държави, както и представители на просветни и други институции, на Държавната агенция за българите в чужбина, Столична община София, Община Сурдулица, Фондация Българс-

Босилеградската гимназия е основана на 5 ноември 1941 година с указ на Цар Борис Трети, а по настояване на делегация на граждани от Босилеград. Гимназията тогава била наречена „Княгиня Мария Луиза“ по дъщерята на Цар Борис Трети. След Втората световна война името ѝ е сменено с „Иван Карайанов“. За съжаление от 1990 година училището няма име и се нарича само Гимназия.

ка памет от София, представители на обществения и политически живот от Босилеград и др. Покани са изпратени и до всички доктори на науките, завършили тукашната гимназия, всички бивши заети в училището и други гости, а специална покана е отправена и до Симеон Втори Сакскубурготски, син на Цар Борис, който през 1941 година е издал указ за откриване на гимназията.

По повод юбилея през тази седмица в гимназията са организирани и редица съпътстващи образователни, културни и спортни мероприятия - ученически състезания по футбол, волейбол, шахмат, литературни конкурси, конкурси за рисунки и др.

Директорът подчертава, че босилеградската гимназия са завършили над 80 доктори на науките и университетски професори, хиляди учители, стотици инженери, лекари, юристи и други специалисти. П.Л.Р.

Представители на Министерството на образованието в ОУ „Христо Ботев“

На работно посещение в ОУ „Христо Ботев“ в Димитровград във вторник пребиваваха държавният секретар в Министерството на образованието, науката и технологическото развитие Гордана Предич със сътрудниците си, задължени за ресора на образованието на националните малцинства, и началникът на Управлението на образованието в Ниш Драган Гейо. На срещата присъстваха и общинският съветник за образование и подпредседател на НС Деян Милев, директорът на гимназията „Св. св. Кирил и Методий“ Снежана Симеонова, председателят на сдружението „Глас“ Александър Димитров от Босилеград, а в ролята на домакин - директорът на ОУ Катарина Симеонова със сътрудниците си.

С години не се е състояла такава среща в някое от образователните ведомства в нашия град, та дали случайно или не, тя се случва именно на официалния български празник - Деня на народните будители. Днешното общество и времето, в което живеем, със сигурност имат нужда от будители – будители, които ще

еизучава като факултатив, което е недопустимо. Във връзка с това Деян Милев каза, че трябва да се настоява да се повдигне статуса на български език и той да стане задължителен предмет в училищата. За което представителите на министерството му отговориха, че не съществува закона възможност, тъй като се предлага образование изцяло на майчин език с изучаване на сръбски и образование на сръбски език с изучаване на майчиния език с елементи на националната култура.

Директорката на гимназията Снежана Симеонова запозна присъстващите с трънливия път, извървян до откриването на паралелки с обучение изцяло на български език, както и с проблема, свързан с учебниците на български език. Високите представители подчертаха, че е изключително важно да си сътрудничат помежду си, за да се повиши качеството на образованието на български. Те посочиха, че трябва да се запазят паралелките, където ще продължи този вид образование, обаче е необходимо да се послушват

Снимка: Дияна Йеленков

имат сили да потеглят кораба по верния път в съхраняване на духовните ценности и на националното самосъзнание.

Посещението е реализирано по инициатива на Министерството на образованието с цел на място да се запознят с провеждането на обучението, предназначено за българското национално малцинство. Както каза г-жа Предич, тази среща е изключително конструктивна за тях, тъй като ги поставя пред нови предизвикателства и задачи да се наследчава обучението на езика на малцинството. Основния проблем, посочен на срещата, бе, че в среда настанена с българско малцинство български

нуждите и интересите на местната общност в стопанството, за да се предложат на учениците и някои нови профили, може би свързани с текстилната или дървопреработвателната промишленост.

Директорката на ОУ Катарина Симеонова след срещата заяви: „Днешната изключителна среща с тези добронамерени и компетентни хора отваря една перспектива и аз се надявам и вярвам, че крачка след крачка ще вървим в посоката към подобряването не само на изучаването на български език, но и за подобряването на статуса на български език и очаквам да доведе до там следващата учебна година да имаме и паралелка с обучение изцяло на български език.“

Няколко пъти на срещата бе повторено, че всички институции трябва да работят в най-добрия интерес на учениците и всички решения да бъдат преди всичко в тяхна полза.

Д.Х.

Нека да отбележим и то-ва, че в самото начало на срещата директорката на ОУ прочете поздравителната телеграма, изпратена от българския посланик Радко Влайков по повод Деня на народните будители.

Извлечение на кмета Владимир Захариев

По повод подписването на договора за субсидии за откриване на нови работни места, сключен между държавния секретар в Министерството на стопанството Драган Стеванович и собственика на „Калинел” Марин Радевски, Захариев заяви:

„Поздравявам сключването на договора за субсидии за откриване на нови работни места между Министерството на стопанството и българската фирма „Калинел”. При подписването на договора задължително е трябвало да присъства и представител на Община Босилеград, като се има предвид, че тя е собственик на „Кобос”. Подписането на договора е трябвало да стане в Босилеград, където представителите на държавата директно да кажат на бившите работници в „Кобос” - кога „Юмко” ще им плати дълговете. Тези хора нямат доверие на „Юмко”, понеже повече пъти досега са били измамени и голям брой от тях не решават да се захващат с работа в текстилния завод. Общината неотдавна отправи покани към бившите работници на „Кобос” да дойдат на среща с Радевски и след тази среща около 50 от тях изразиха готовност да започнат ра-

бота в „Калинел”, даже 30 от тях вече са ангажирани. Това число би било далеч по-голямо, обаче хората нямат доверие на „Юмко”, заяви Захариев.

Общината има отлично сътрудничество със собственика на „Калинел”, а имаме контакти с още трима бизнесми от България, които са заинтересовани да инвестираят в Босилеград. Освен в „Калинел”, голям брой нови работни места в Босилеград ще се открият и в мината „Босил метал” в Караманица, чийто собственик е английско-украински консорциум. Тази мина е бъдещето на Босилеград. От 2006 г., когато започнаха с изследването, са наети 102-ма работници, а тази година са ангажирани нови 20. Очакваме в следващия период интензивно нарастване на броя на заетите, защото фирмата вече е завършила изследванията и е започнала изграждане на флотация. От друга страна поради добрите условия за развитие на малкия бизнес, безработицата в Община Босилеград не е сред най-високите в южната част на Сърбия”, каза кметът.

П.Л.Р.

Пресконференция на ОО на СНС Босилеград

Поздравления за откриването на нови работни места

Общинската организация на Сърбската прогресивна партия (СНС) в Босилеград поздравява договора за инвестиране и отпускане на субсидии за откриване на нови работни места, сключен между Министерството на стопанството на Република Сърбия и българската фирма „Калинел”, който неотдавна във Враня подписаха Драган Стеванович, държавен секретар в Министерството на стопанството, и Марин Радевски, собственик на „Калинел”. Това заяви председателят на ОО на СНС в Босилеград Невенка Костадинова на пресконференцията, която минала

работни места.

От местното ръководство на СНС изтъкнаха, че сключението на договор представлява положителен сигнал от Правителството на Сърбия, с кое то се потвърждава, че Босилеград не е забравен от държавата и че само с реални инвестиции в стопанството могат да се създават по-добри условия за живот на населението тук. „Привличането на инвеститори и откриването на нови реални работни места бяха нашите предизборни обещания и ние и занапред ще полагаме усилия да развиваме стопанството и икономиката в общината”, посочиха

*** ОО на СНС в Босилеград на 27 октомври – Петковден, и тази година отпразнува патронния празник на партията. Ръководството на партията, придвижавано от членове и симпатизанти на СНС, на този ден посети църквата „Света Петка“ в село Рибарици, където им беше осветен и прерязан обредния хляб, а честването на празника продължи в помещенията на партията, където бе организиран коктейл.**

седмица бе организирана в помещенията на тази партия в града. Тя поясни, че договорът предвижда собственика на „Калинел“ да вложи 1 857 000 евро за модернизация на производството и откриване на 250 нови работни места в текстилната фабрика „Кобос“ в Босилеград, 100 от които до края на тази година, а държавата от своя страна да му отпусне 710 000 евро безвъзмездни средства, с които се подкрепя откриването на нови ра-

представителите на ръководството на СНС на местно ниво.

На пресконференцията бе подчертано и присъствието на българския посланик в Белград Радко Влайков при подписването на договора, което, както бе изтъкнато, означава, че България подкрепя тази инвестиция, а същевременно отпраща позитивни сигнали и към всички други потенциални инвеститори от България да инвестираят в Босилеград. Те заявиха, че съществуват и

други български бизнесми, заинтересовани да инвестираят в общината след като бъдат създадени подходящи условия.

Отговаряйки на въпроса във връзка със собствеността върху фабриката „Кобос“, която в кадастналите книги е вписана на Община Босилеград, Костадинова отговори, че този въпрос ще решават компетентните държавни органи и институции съгласно законите.

П.Л.Р.

Ръководството на НС на среща с министърката Ана Бърнабич

Председателят и зам.-председателят на Националния съвет на българското национално малцинство в Сърбия Владимир Захариев и Стефан Стойков присъстваха на срещата на ръководствата на националните съвети на малцинствата в Сърбия с министърката за държавната администрация и местно самоуправление Ана Бърнабич. На заседанието присъстваха и

директора на Института за учебници Драголюб Койчич, оказвали ни съдействие и помош през периода, откакто сме начело на Националния съвет, да разрешим натрупаните проблеми, свързани с превода и печтането на учебниците на майчин български език, откриването на „Ново Братство“, разрешаването на проблемите в областта на електронните медии, превежда-

Сузана Паунович, и.д. директор на Канцеларията за човешки и малцинствени права, и комисарката за защита на равноправността Бранкица Янкович.

В изявленето си за „Ново Братство“ след тази среща Захариев каза, че е подробно запознал министърката и присъствищите с положението на българското малцинство в областта на образоването, културата, информирането и служебната употреба на езика и писмото.

- Изказах благодарност към Министерството на държавната администрация и местно самоуправление, премиера и правителството, както и към

нето на актовете за гражданско състояние и др. Той подчертава, че са поискали от министърката да се ускори процедурата за печтане на актовете за гражданско състояние – за раждане и брак и в тях да бъде добавена графа, в която ще се вписва народност, както и за издаване на удостоверение за принадлежност към българското национално малцинство. Получихме уверявания, че насокоро в общините, в които живее компактно българско население, ще започнат да се издават двуезични актове за гражданско състояние, изтъкна Захариев.

П.Л.Р.

Публичен търг за бизнес зоната „Белеш“

Стойността на работите преценена на 54,2 miliona динара

Министерството на стопанството на Република Сърбия обяви публичен търг за първата фаза на изграждане на пътна инфраструктура, водопровод и канализация, електроинсталация със средно напрежение и трафопост с мощност T2 10/04 кв в бизнес зоната „Белеш“ в Димитровград.

В публичния търг се посочва, че предмет на офертата са работи по изграждане на водопровод и канализация, електропроводи, както и изграждане на трафопост, осветление и мрежи от телекомуникационно естество.

Преценената стойност на обществената поръчка е око-

ло 54,2 miliona динара.

Критерий за предлагане на сделката е най-ниската предложена цена, докато максималният срок на изграждането е 45 календарни дни.

Срокът за предоставяне на оферти е 8 ноември на течущата година до 9 часа.

Публичното отваряне на пристигналите оферти ще се състои на същия ден в 11 часа в помещенията на Министерството на стопанството.

Поръчителят ще вземе решение с кои стопански субекти ще склучи договор в срок от 25 дни след отварянето на оферти.

Б.Д.

Спорът във бръзка с иззетите площи в Димитровградско продължава пред международния съд

Търсят правото си на справедливо съдение

* Група димитровградчани се обърнаха към Международния съд за човешки права в Страсбург с предложение да се преразгледа стойността на сумата, която са получили за експроприиране на площите им при изграждането на новото трасе на магистрално шосе в района на Димитровградско. Един от тях е и Светислав Панов, от когото получихме няколко информации във връзка със случая.

Панов сподели, че една група димитровградчани през 2012 г. вече е търсила правдина в Страсбург и е спечелила, в резултат на което са получили възмездие от държавата в размер от 971 динара за квадратен метър (около 9 евро по тогавашния курс). Разликата обаче между димитровградчаните, за които процедурата е свършила и тези, за които в момента тече, е в това, че първите не са искали да подпишат договорите и да се съгласят с предложената цена за квадратен метър (между 3,5 и 4,5 евро в зависимост от местността), докато другите са подписали, съгласили се с цената и взели парите.

Основният „коз“ в ръцете на другата група е извода им, че са били в заблуда и че съдебните процеси, които са се провеждали в Сърбия, не са били справедливи. Посоченото заключение се опитват да аргументират по следния начин:

„Ние, собствениците на площите, иззети за изграждане на новото трасе на ма-

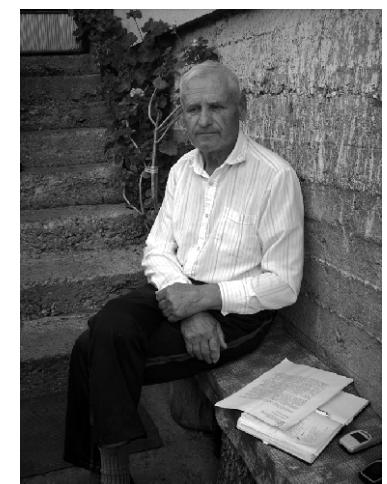
гистралата по „Коридор 10“ на участъка Ниш - ГПП „Градина“, смятаме, че изземането е било незаконно. Бръчвайки ни решенията за изземане, предприятието „Пътищата на Сърбия“ ни отне всички права. Ние накрая приехме изземането и цената, която ни бе предложена, като по този начин гледахме да изпълним гражданскаята ни длъжност в съответствие със закона“, каза пред вестника ни Панов и добави: „Пътищата на Сърбия“ обаче не изпълниха основната си длъжност, която е според закона - не ни предложи справедливо парично възмездие. Парите, които получихме, са в резултат на договор между представители на местното самоуправление в Димитровград и на посоченото обществено предприятие. Излиза, че местното самоуправление всъщност е продало нашите площи, определяйки цената между 3,5 и 4,5 евро за квадратен метър. При това не са зачетени договорите за покупко-продажба, склучени преди експроприирането, в които це-

ната на квадратен метър площи в районите на Димитровградско, където сега се строи новото трасе на магистралното шосе, е възлизала на 15,5; 11,1 и 6,85 евро.“

Панов напомни, че междувременно 40 недоволни собственици са се обърнали към съда в Димитровград. По време на процеса в този съд Данъчната управа в Димитровград предоставила отчет за преценка на стойността на площите, които според мнението на недоволните собственици, бил в противовес със собственото Напътствие за начина на определянето на данъците при пренасянето на абсолютните права. Според оценката на собствениците съдът тогава приел несправедливата преценка на Данъчната управа, което мотивирано една група димитровградчани да продължат по пътя на съдебното решаване на спора, в резултат на което подали жалби до Конституционния съд на Сърбия. След като и оттам не получили акта, съдържанието на който би им пасвало, те се обръ-

нали към международния съд. Той с определен акт наложил на съдилищата в Сърбия да извършат повторна преценка на стойността на иззетите площи. Въз основа на акта на Страсбургския съд и новата преценка, според която квадратен метър площ трябва да се плати 971 динара, групата от четирима собственици (тези, които не са искали да подпишат договорите и да се съгласят с предложената цена) вече получили сума няколкократно по-висока от първоначално предложена. За тях процесът е завършен.

От името на собствениците на площите, приели първоначалната оферта и взели парите (които в момента обжалват актовете на съдебните органи в Сърбия пред съда в Страсбург), Панов каза, че „спрямо тях е извършена дискриминация, че те са потърпевши, подценени, обидени и отхвърлени“. Той сподели пред вестника ни и впечатлението им, че съдилищата в Сърбия не са независими и категорично заяви:

Светислав Панов

„Ние търсим да ни се възвърне правото на справедливо възмездие, тъй като предложението на „Пътищата на Сърбия“ не е било справедливо. Първоначално предложената цена за квадратен метър площ не трябваше да бъде по-ниска от пазарната цена, която беше много по-висока. Освен за правото да получим справедливо възмездие, ние настояваме да осъществим и правото ни на справедливо съдение“.

Светислав Панов се надява международният съд за човешки права в Страсбург да постанови съответен акт във връзка със случая до няколко месеца.

Б.Д.

Новини от нашите села

Отново пируват вълци

През пролетта в село Барие вълци удавиха няколко овце на Зоран Величков. Преди една седмица същият стопанин пострада отново. Недалеч от къщата му вълци заклали две овце и 3 кози. По същото време и на Боровско поле вълци удавили едно теле от породата „буша“. Селяните не са доволни от ловците, които не преследват вълците (не се ядат, казват), а убиват всички други диви животни, които могат да се намерят на масата.

Уреждане на селските и междуселските пътища

Общественото предприятие „Комуналец“ по наредбата на Община Димитровград през лятото извърши частично уреждане на пътя от Белеш през село Прача до Боровско поле и „Турския друм“ от Боровско поле, през село Барие до село Врачча. Беше поправен и час-

тично настлан с обработен камък от кариерата „Върла падина“ пътят от Боровски анове до центъра на село Било. Похвала заслужава собственикът на кариерата „Върла падина“, който, освен че подари смлян камък - андезит за настилката на пътя, със свои камиони и работници го закара на място. Бяха частично уредени, но не и настлани и махленските пътища до махалите Тудовица, Шотинци, Пейнци, Селище, Кульянци... За да не бъдат целият труд и средства напразно, понеже водата от дъждовете и след топенето на снега може да отнесе настилката, Общинският съвет на Димитровград взе решение и даде задача „Комуналец“ да почисти крайпътните канали и там, където има нужда, да сложи тръби и предотврати бързото пропадане на пътищата. За съжаление „Комуналец“ още не е извършил необходимите работи, а зимата е пред вратата.

Цветко Иванов

Новини от Звонския край

Лекари-специалисти в звонската амбулатория

В съответствие с договора между кмета на Бабушнишко Драган Виданович и представители на с. Звонци, в селската амбулатория започнаха да вършат прегледи лекари-специалисти – невропсихиатър, интернист, невролог и хирург. Всеки от тях ще идва във ведомството по един път на месец, сиреч – всеки вторник там ще работи някой от посочените специалисти.

Разходите за ангажирането на лекарите изцяло поема местното самоуправление в Бабушница.

Нека да отбележим, че в амбулаторията в с. Звонци се оказват здравни услуги не само на жителите от селата в Звонски край, но и на тези от селата, в рамките на Димитровградска община – Трънски Одоровци, Куса врана, Петачинци и Искровци.

Доуреждане на храма „Свети Илия“

Дирекцията по вероизповедания на Република България ще отдели средства за доуреждане на звонската църква „Св. Илия“ и комплекса около нея, стана ясно след срещата между представители на институцията и съвместната делегация на Канцеларията на НС в с. Звонци и Църковния съвет на верския храм.

На срещата е прието заключение да бъде изгответа предварителна сметка за доу-

„Св. Илия“

реждане на църквата. Това подразбира калкулиране на разходите за изграждане на трем пред църквата, пътека и ограда около нея, както и за приключване на ремонтните работи върху камбанарията.

Договорено е и изгответяне на проект с предварителна сметка за изграждане на параклис в с. Ракита, в което някога е имало църква, но е пострадала след голямо наводнение в края на XIX век. Камбаната от църквата е запазена и десетилетия наред е закачена върху клон на едно акациево дърво в селото.

Дирекцията по вероизповедания на България ще обезпечи средства за целите през следващата година.

Б.Д.

Шрихи за портрет - Гордан Велев, лауреат на най-значителното общинско признание

Наградата за мен има голямо емоционално значение

Гордан Велев получи най-значителното общинско признание за тази година – медальон. Роден е през 1979 година в Димитровград, където е завършил основно и средно училище. Дипломирал се във Факултата по политическите науки, специалност международни отношения. Бил добър студент (със средна бележка 9,5) и имал възможност да изгражда академична кариера във факултета, но, както казва, животът го отърчил от тази амбиция. В момента е директор на Канцеларията на организацията ASB в Сърбия.

Обосновавайки идеята именно той да получи най-значителното общинско признание по случай Дена на общината, отделни общински ръководители в изявленията си оцениха, че му принадлежат почти всички заслуги за това, което Димитровградска община получи и тепърва ще получава от донорски и други организации в процеса на решаването на мигрантската криза.

Скромният Гордан обаче не споделя това мнение, като пред вестника ни изтъкна:

„Прекаляват малко. Органите на местното самоуправление и сами са могли да се справят, но аз малко помогнах, тъй като съм на такъв пост и имах възможността да комунирам, както с представители на републиканските органи, организации и ведомства, така и с донорските организации. На донорите им е важно предимно да отделят средства за бежанците, след което главно си мислят, че работата вече са свършили. Затова трябваше да им се обясни, че и общината е имала разходи – ползвана е общинска инфраструктура и общински превозни средства, оказвана е здравна помощ с ресурси, които са били общински и т.н. Друга работа е това, което беше налице в самото начало – Димитровград ся-

каш не бе подгответ да комуникира с републиканските институции, които се занимават с този аспект от кризата. Не беше проблем в това, че органите на местното самоуправление не знаеха, а че просто не бяха запознати с начина на работата им. Аз просто посредничих да се установи диалог между републиканските институции и местните органи. Републиканските институции често пъти знаят, така да кажа „да газят“, доколкото не се намери съвместен език. Моята роля бе не само да се установи диалог, но и малко да се фасилитира, улесни, смекчи, да се постигне това републиканските институции да се откажат от някои искове, да се намери компромис между техните искове и нуждите на местното самоуправление“.

Велев конкретизира тезиса си, като приведе и следния факт:

„Ето например републиканските институции може да настояват в бъдещия транзитно-приютен център в Димитровград да се назначат на работа нишлии, белградчани..., но аз мислях, че съществува реално пространство да се преговаря и по въпроса да се назначат на работа димитровградчани, особено ако се има предвид, че в общината има голям брой безработни. Следователно трябваше да се обясни, че от републиканския бюджет би трябвало да се плащат пътните разходи за хората, които евентуално от други среди биха идвали в Димитровград, за да работят в центъра, да се посочи, че за някои от тях вероятно би трябвало да се плащат и разходи за престоя им тук, както и да им се обясни, че може да изпъкнат още множество други разходи. Значи, да бъдем наясно, тежестта на кризата поеха предимно органите на местното самоуправление, докато аз като директор на една международна хуманитарна организация по стечание на обстоятелствата вече имах контакти с хора, които решават къде да насочат парите, така че понякога ми се удава възможност да повлияя върху това как програмите им ще се изготвят и как ще се реализират“.

Велев сподели, че добре познава как функционира Организацията на обединените нации и нейните органи, една от които е и YNDRP, която на Димитровградско много помогна през изминалите месеци. Изтъкна, че добре знае какво представителите на тази и други организации искат да чуят и видят, когато се озоват в някоя община, обременена с мигрантската криза, и добави, че на представителите на местното самоуправление е трябвало само да се наблюдават „някои окраски в езика при воденето на диалозите“.

Димитровградчанинът, който от години живее и работи в Белград, пред вестника ни каза, че е можал да работи и в други места в Сърбия, които са имали проблеми с кризата, но е настоявал това да бъде именно Димитровград. Спомена, че е имал възможност да работи в Шид, в

който случай би му било по-лесно, тъй като е на 100-ина километра от Белград, но...

„Нещо сякаш ме примамваше да работя в Димитровград, та нали потеклото ми е оттук. Тук живеят родителите ми, тук идвам често със семейството си. Вярно е, че организацията ми ASB работи в цяла Сърбия, но трябва да се отбележи, че повече от 10 на сто от средствата, които досега е инвестирала в страната, са пристигнали именно в Димитровград. Косвено или пряко изразено в цифри тук са инвестиирани около 300 хиляди евро. В изграждането на транзитно-приютния център са вложени около 170-180 хиляди евро. Допълнителни средства са отделени за медицинските екипи, които покриваха граничния пояс и оказваха помощ, в чийто състав бяха предимно димитровградчани. След като центъра бъде открит, в него също ще работят димитровградчани – лекари, медицински техници и хора с други професионални профили. От една страна ми е неприятно, че се налага да се занимавам с криза в родното си място, но какво да се прави, след като тя вече съществува не само в цяла Сърбия, но и в цяла Европа.“

Лауреатът на най-значителното общинско признание за тази година представи и организацията си ASB:

„Това е германска международна хуманитарна организация, която в момента има 13 канцеларии в чужбина, една от които е в Сърбия. Пълното й название е „Обединение на работниците-самаряни“. Съществува от 130 години в Германия, където фактически върши дейности, каквито и Червения кръст. В целия свят настанява на работа 30 хиляди души. В Сърбия се занимава с най-различни хуманитарни дейности – спешна служба, първа помощ, спасителни служби... Но това е хуманитарна организация с мандат да помага предимно в интегрирането на бежанците и разселените лица. Най-дени сме в областта на решаването на жилищните проблеми. През изминалите 17 години, през който период ASB работи в Сърбия, построих-

ме няколко хиляди жилищни единици предимно за бежанците от Хърватия и Босна и Херцеговина. Имахме и програми за икономическо заявяване на бежанците – давахме им мотокултиватори, фрези и др., тъй като нямаше смисъл само да им решим жилищния проблем, а да не им дадем и никакъв финансов подтик да започнат да припечеляват и осигуряват поминъка си. Имахме проекти и по даряване на храна и други продоволствия и пр. Но основната дейност на ASB все пак е построяването или ревитализирането на жилищни обекти. В Суботица вече построихме транзитно-приютен център, в Димитровград работите по изграждането на един такъв обект са в ход, в Обреновац възобновяваме над 300 къщи, поразени от наводненията, в още 8 сръбски общини сме се нагърбили със задачата да възстановим или построим 100-ина къща за семейства, жертви на катастрофалните наводнения и т.н.“

Велев каза, че признанието, което получи от органите на местното самоуправление, му е от особено значение и добави:

„Наградата за мен между другото означава, че възстановявам връзката си с този град и общината като цяло, която на практика никога не съм и прекъсвал. Доколкото от време на време някой не ти припомни, че трябва да бъдеш горд, че си димитровградчанин, може да се случи и да го позабравиш, особено ако животът, работата, любовта, семейството те отвлече някъде другаде, какъвто е случаят с мен. Наградата за мен има огромно емоционално значение, тъй като ми припомни, че е хубаво да си димитровградчанин. Много се изненадах. Приятно, разбира се.“

Б.Д.

Нова цистерна и камион

Общинското предприятие „Комуналец“ в Димитровград тези дни се сдоби с цистерна за питейна вода и камионче, което ще служи при работи, свързани с изграждане и ремонтране на пътища.

За целта са отделени около 12,5 милиона динара от собствения бюджет на предприятието.

Возилата ще са от голямо значение както за „Комуналец“, така и за Димитровградска община като цяло, оцениха ръководителите във фирмата и представители на органите на местното самоуправление. От особено значение ще е цистерната за питейна вода, имайки предвид, че потребителите в отделни части на общината през летните месеци остават без вода. Б.Д.

Осма кръводарителска акция

Кръв дариха 18 граждани

Във фоайето на местния Център за култура в Димитровград тези дни се проведе осмата за тази година акция за доброволно кръводаряване. Ценната течност този път дариха 18 граждани, но организаторите бяха доволни. Те особено изпитаха удовлетворение от факта, че в кръводарителската акция няколко млади хора са се включили за първи път.

До края на годината в общината ще се проведат още две кръводарителски акции и то в края на този и в края на следващия месец. Д.С.

Репортаж

Млад акордеонист с богат репертоар

Макар че е само на 17 години, за младия димитровградчанин Дарко Петров спокойно можем да кажем, че е най-добрият димитровградски акордеонист. В досегашната си музикална биография бележи шест години образование в Низше музикално училище и три години образование при частен учител по акордеон. Зад него е неимоверно упорит труд, който надали някак може да се изчисли. Пред него пък е блестяща кариера на акордеонист.

Момчето свири над 1300 песни

и над 300 хора. Инструмента хванал в ръцете си още като малък. Родителите забелязали музикалния му талант и го подкрепляли в начинанието да се усъвършенства. Баща му Любомир някога също свирил на акордеон, но живота го отървил от музиката. За майка му Ана, която е преподавател по физика, също казват, че е с усет за музика и че хубаво пее. Дарко бил за тях „сполучливата инвестиция“. Влагали много в неговото образование, както и в инструментите му.

Младежът казва, че освен на родителите си, които постоянно му оказвали материална и морална подкрепа, благодарност дължи и на учителя си в Низшето музикално училище Бобан Чирич, на пиротския акордеонист Ваня Бандич, при когото ходил на частни уроци, както и на димитровградчанина Ненад Димитров, който живее и работи в Белград и е член на известния тамошен музикален състав „Белите пчели“.

От известно време Дарко е член на димитровградския състав „Царибродски оркестър“. Скромно подчертава, че „му прави голяма чест да свири с опитните музиканти от този оркестър Александър Васов, Шпира Тричков, Драголюб Пейчев и Васко Алексов“. На всички обаче е ясно, че и „Царибродски оркестър“ е спечелил много с Дарко.

С посочения оркестър често свирият на различни мероприятия и веселби. Споделя, че понякога свиренето може да се окаже и трудно, защото се случва да продължи и до късно през нощта. Макар че физически не е много силен, тъвърди, че никога не усеща затруднения заради тежестта на инструмента.

В момента свири на акордеон марка „Гуерини“,

който е доста скъп. Има още един акордеон от тази марка. И двата ги много пази. „Колкото инструментът е по-стар, толкова е по-ценен и по-скъп“, обясни ни Дарко. Знае да свири и на класически и на акордеон с копчета. И тук бе любезен да ни даде „малък урок“, като ни сподели, че „на акордеоните с копчета и от двете страни е по-трудно човек да се научи да свири, но след като веднъж научи по-лесно му е да свири на него, отколкото на класическия с клавиши, и обратно – на класическите акордеони е по-лесно ученето, но е по-трудно свиренето“. Освен на акордеон, отлично свири и на клавиатури, който инструмент също има външи.

Носител е на множество награди от различни съревнования. Някои от тях са: трета награда от мероприятието „Ясенешко прело“ в Смедеревска паланка, втора награда на международно съревнование във Велика плана за изпълнение на класическа музика на акордеон, втора награда на съревнование по солфеджио в Пожаревац... На дипломи-

те, благодарствените писма и други подобни признания от участията му в редица други музикални съревнования и мероприятия надали знае броя.

Първичната ни мисъл, че „Ново Братство“ за първи път пише за този млад музикант се оказа погрешна. За Дарко досега са писали редица вестници, който факт ни доказа с множеството изрезки, които е съхранил. Разказа ни и това, че се появявал и в предаването „Сърбия днес“, което се излъчва по националната сръбска телевизия (РТС). Поставихме му въпроса

Каква музика предпочита?

Отговорът му бе, че най-големи симпатии изпитва към народните изворни сръбски и български песни, както и към народните изворни песни на останалите балканските народи (влашки, ромски, македонски...). Добави, че обича да слуша и стари рок балади. Спрямо фолк музиката „спазва дистанция“, но когато се наложи (когато свири на различни увеселения, на които гостите искат и такава музика) свири и песни от това музикално течение, тъй като е професионалист.

От разговора ни с младия акордеонист разбрахме и това, че за него музиката представлява и начин да се запознае с много хора и с тях да установи приятелски отношения, както и начин да обиколи най-различни среди в страната и в чужбина, а това не е малка работа.

В училището е пълен отличник. Обича музикалното образование, но и физиката, математиката, информатиката... Имайки предвид, че наближава денят, в който ще трябва да се определи какво ще следва, последният ни въпрос се отнасяше именно до това. Мислеме си, че отговорът вече е предопределен, че е много прост, но се излъгахме: „Не, няма да продължа образованието си в музикална академия, а в техническия факултет. Трудно се живее от музиката. Знам каквото знам, знанието и умението никой не може да ми отнеме, ще продължа професионално да се занимавам с музика, но намерението ми е да се запиша в посочения факултет“, сподели пред вестника ни Дарко.

Намерението му е такова, каквото е и трябва да се зачете. Всеки си има свой път, за който смята, че е най-сполучливият. Нека да е жив и здрав, нека да избере професия, с която ще се развива и надгражда, а нас от време на време нека да ни увеселява и да вдига настроението ни, където и да го видим с акордеона си...

Дейности на Сдружението на пенсионерите в Димитровград

Топъл прием за колеги от Белоградчишко

На гости при димитровградските пенсионери неотдавна пребивава група от 50-ина техни колеги от българската община Белоградчик. Лидерът на димитровградското Сдружение на пенсионерите Асен Радоицев пред вестника ни припомни, че между пенсионерските организации от двете общини от години съществува тясно и плодотворно сътрудничество. Група от 50-ина пенсионери от Димитровградско преди известно време гостува в Белоградчик, като по този начин посещението на белоградчичани тук се оказа възвратно, добави Радоицев.

Във връзка с темата той поиска да благодаря на персонала на местния хотел „Сакс-Балкан“ за, както се изрази, чудесния прием на

Б.Д.

Дейности на Дирекцията за строителни площи и пътища

Засадени декоративни дървета на кея

Със засаждането на различни видове декоративни дървета по дясната страна на кея общинската Дирекция за строителни площи и пътища в Босилеград продължи работите по уреждането на Добродолския поток. Планирано е да се засадят общо 300 декоративни дървета по посоката от градския пазар до квартала „Карапин дол“ с дължина от около 700 метра.

Директорът на общинската Дирекция за строителни площи и пътища Страшко Апостолов казва, че засаждането на декоративните дървета е част от проекта за уреждане на кея, който започна

минувата година с изграж-дането на тротоари и бордюри. В тази фаза от проекта е планирано и поставяне на пейки и лампиони, както и засаждане на трева около дърветата. Следващата фаза е уреждане и на левия бряг и то по същия начин. Той посочи, че от тази страна на брега постоянно има превозни средства, дърва и други неща, които общинската комунална инспекция трябва да махне, за да даде възможност на дирекцията да продължи реализацията на проекта.

Проектът за уреждането на кея на Добродолския поток изцяло се финансира със средства от общинския бюджет.

П.Л.Р.

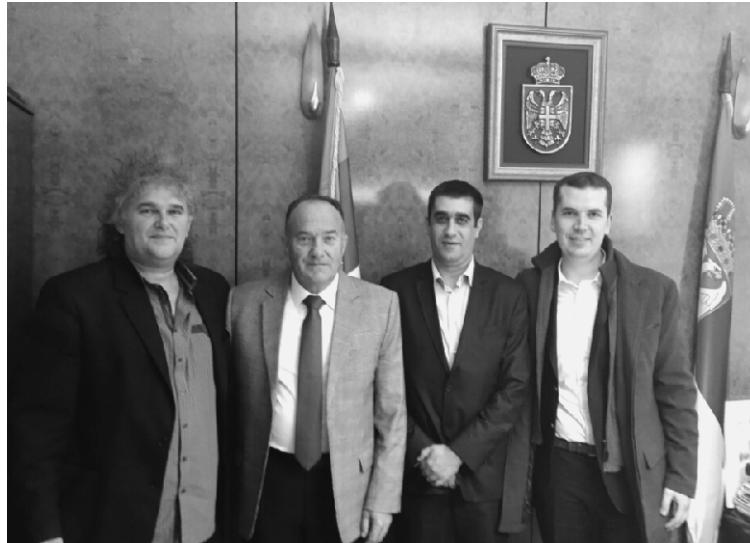

Босилеградското общинско ръководство на срещи в министерствата на образованието и на здравеопазването

Очаква се положително решение на исковете

Кметът Владимир Захариев и зам.-кметът Стефан Стойков миналата седмица бяха на среща с министъра на образованието, науката и технологическото развитие Младен Шарчевич. По думите им на заседанието, което предварително било насрочено по тяхно искане, те най-напред запознали министъра с положението в областта на образованието в Босилеградска община и въобще с образованието на българското национално малцинство в Сърбия.

- От министъра поискаме съдействие за откриването на паралелка за обучение на ми-

На същия ден общинското ръководство имало предварително насрочена среща и в Министерството на здравеопазването, на която освен кмета и зам.-кмета присъствали и д-р Горан Василов, директор на Здравния дом в Босилеград. След като запознал министъра Златибор Лончар и сътрудниците му с положението в областта на здравеопазването в Босилеградска община д-р Василов поискал от министерството да разреши да се ангажират нови лекари и медицински сестри в Здравния дом. Факт е, че босилеградският Здравен дом покрива голяма територия с разпръснати планински села, в които живеят предимно стари хора и постоянно имат нужда от лекарска помощ. Кметът изтъкна, че с цел създаване на по-добри условия за лечение на пациентите от министерството поискали и да осигури съвременни медицински уреди за нуждите на Здравния дом. „Очакваме положително решение на нашите искове от страна на здравното министерство, понеже получихме обещания, че веднага ще предприемат конкретни мерки за реализацията им”, посочи кметът.

ньори в босилеградската гимназия, които след завършването на средното си образование ще имат възможност да се назначат на работа в мината в Караманица. В мината, в която в момента са ангажирани 102-ма работници, се строи флотация и насокро се очаква да започне нейната експлоатация, следователно и преработката на рудата, така че ще има нужда от квалифицирани миньори, каза Захариев и добави, че министър Шарчевич заявил, че много скоро в Босилеград ще изпрати компетентни лица от министерството, които ще имат за задача да се запознят на място с условията и възможностите за откриване на една такава паралелка.

Те поискали от министъра и съдействие за изнамиране на начини, с които да се разреши на общината да приключи строителните работи върху изграждането на спортната зала в училищния двор. „Общината разполага с необходимите средства за доизграждането на обекта, обаче трябва да се разрешат административните препятствия. След като се реши този проблем, ние сме готови да довършим залата“, каза Захариев и добави, че веднага са ангажирани компетентни служби в министерството, които да изнамерят начин за решаване на проблема.

Захариев и Стойков ни запознаха, че на срещата е договорено в бъдеще младежи-

те, които се дипломират в България, ще подават дипломите си за нострификация в общината, чийто служител ще ги предоставя на министерството. По този начин ще се спестяват разносците, които досега те са плащали, за да отидат лично в Белград и да предоставят дипломите си за нострификация. „От министъра поискаме и да се намери възможност за учениците от Босилеград, които кандидатстват и осъществяват необходимия резултат за записване в средните специализирани училища във вътрешността, да се разрешат гарантирани места в по-близките градове до Босилеград, в които те ще могат да се запишат.“

П.Л.Р.

Проект на неправителствената организация „Гражданска инициатива“

Трудолюбиви пчели - Пчеларска кооперация

Неправителствената организация „Гражданска инициатива за бъдеще“ започна реализацията на проекта „Трудолюбиви пчели - Пчеларска кооперация“. Проектът се реализира в партньорство с Община Босилеград. Финансовите средства за целта осигурява ЕУ ПРОГРЕС, а въз основа на конкурса, спечелен от сдружението.

Ръководителят на проекта Игор Антимов заяви, че проектът има за цел подобряване на икономическото положение и увеличаване заетостта сред социално застрашеното население. Освен формиране на пчеларска кооперация на доброволни начала, проектът включва и обучение на пчелари, както и оборудване на пчеларската кооперация. В края на проекта, който трябва да продължи до юни 2017 година,

в Босилеград ще бъде организиран международен панаир на меда, на който ще участват производители и откупвачи от Сърбия, България и Македония, изтъкна той.

Антимов ни запозна, че сдружението е реализирало подобен проект през миналата година, когато за 10 социално слаби семейства е осигурило по 8 кошера, включително и пчеларски пособия и акесоари. Очаква се най-успешните пчелари от миналогодишния проект да станат членове на новата кооперация. По думите му Босилеградски край предлага изключително благоприятни условия за отглеждане на пчели и производство на мед, така че социално слабите семейства могат да започнат да се занимават с пчеларство и по този начин да си осигуряват поминъка.

П.Л.Р.

За учениците в началните класове на основното училище в Босилеград

Общината осигури липсващите учебници

За поредна година Община Босилеград осигури липсващите учебници на сърбски език за учениците от първи до четвърти клас в Основното училище „Георги Димитров“, които им връчиха кметът Владимир Захариев и зам.-кметът Стефан Стойков. За тази цел от общинската хазна са отпуснати 726 000 динара.

Заедно с учебниците са пристигнали и необходимите работни тетрадки и наръчници по всички предмети за общо 207 ученици от първи до четвърти клас в централното и подведомствените училища, а въз основа на списъците, които предварително са изготвили учителите.

Директорът на училището Методи Чипев каза, че преди известно време Министерството на образованието на Република Сърбия е осигурявало бесплатни учебници за учениците в началните класове, а преди пет години община обезпечавала бесплатни комплекти учебници за учениците от първи до четвърти клас е нужно всяка година да се осигуряват нови работни тетрадки и други помагала по определени предмети, понеже същите са предназначени децата да ги попълват и да пишат в тях и е невъзможно те да се ползват многократно, поясни Чипев.

</

Гв. преподобна Параскева, наричана от нашия народ и Света Петка, е една от най-обичаните и почитани светици в целия православен свят. Тъй като посмъртно пребивава по земите на Балканския полуостров, "своя" я правят и българи, и сърби, и румънци, и гърци... А нейната обич е еднаква към всички.

Преподобна Петка - Параскева, е живяла в края на 10. и началото на 11. век в градец Епиват, в Тракия, на Мраморно море, между Силиврий и Цариград. Нейните родители били състоятелни хора, известни на мнозина, честни християни. Освен Петка имали и син Евтимий, който като пораснал, с благословия на родителите си, приел монашество и стигнал до архиерейски сан, епископ Мадитски. Като брат си и Петка още от ранни години проявяваща наклонност към монашески живот.

Един ден в църква чула думите на Евангелието: "Който иска да върви след Мене, нека се отрече от себе си, да вземе кръста си и Ме последва!" Тия думи на Господа Иисуса Христа я развълнували силно. Замислила се и решила да ги изпълни.

На излизане от храма съблякла богатата си дреха и я подарила на един бедняк. Това вършила често. Родителите ѝ се сърдили, че всичките си дрехи дава на бедните, а тя ги успокоявала с думите:

- Иначе на мага да живеа!

Починали родителите ѝ. Като останала сама вкъщи, блажена Петка намислила съвсем да се раздели със света. Раздала наследственото имущество на бедните, посетила Цариград и обходила светите му места. Вслушала се в наставленията на ревностни подвижници. По тяхен съвет се заселила в Ираклийското предградие, при усамотения храм "Покров Богородичен". Там прекарала в молитви, пост и горещи сълзи пет години. Сега тя решила да изпълни отдавнашното си желание: отишла в Палестина, поклонила се на Гроба Господен, посетила и всички други места, осветени чрез живота на Спасителя. След това се заселила в Йорданската пустиня.

В тая пустиня, където преди това се подвизавала преподобна Мария Египетска, тя водела като нея равноангелски живот. Тук Петка търпяла и пек, и студ. Хранела се само с трева веднъж през деня – след залеза на слънцето. Зъл дух я изкушавал с мечти и привидения. Но тя винаги имала Господа за свое прибежище. Тъй прекарала тя тук много години. Стигнала до старост.

Беднъж, както стояла на молитва, явил ѝ се ангел Господен и й казал:

- Остави пустинята и се върни в твоето отчество. Там трябва да оставиш тялото си на земята и с душата си да минеш при Господа.

Зардувала се света Петка, че вече е наближило времето да се раздели с тялото си и с душата си да отиде във вечните селения.

Минала през Цариград. Посетила храма „Света София“. Във вlahернския храм се молила дълго пред чудотворната икона на Света Богородица. Като се върнала в Епиват, тя не заварила жив никого от своите роднини и познати. Като странница заживяла при храма "Свети Апостоли", отдала се и тук всецяло на молитва.

В босилеградската гимназия по повод Деня на народните будители

Културна програма

Освещаване на времето

СВЕТА ПЕТКА

Минали две години. Блажената се молела в своето усамотение и тъй, както се молела, предала на Бога душата си. Христолюбиви епиватски граждани я погребали вън от градец като чужденка.

След дълги години...

Недалеч от мястото, където преподобната била погребана, се подвизавал един стълпник. По това време умрял някакъв моряк. Тялото му било захвърлено близо до мястото, където било тялото на Св. Петка. Зловонието от разлагация се труп било толкова силно отвратително, че стълпникът бил принуден да слезе от стълпа и да помоли близките жители да погребат тялото на нещастния човек.

Благочестиви, но прости хора почнали да копаят гроба и намерили в земята тялото на преподобна Петка, запазило се нетленно. Те се уплашили. Не знаели какво да правят. Били неуки в духовните неща. В простотата си оставили нетленното тяло в гроба и при него закопали смрадния труп.

На следващата нощ един от присъстващите тук хора, на име Георги, сънувал девица, цяла в светлина, облечена в царско облекло и заобиколена от войници. Един от войниците се доближил до Георги, хванал го за ръка и му казал:

- Защо тъй презряхте тялото на преподобна Параскева? Изкарайте го из смрадния гроб и го положете в ковчег. Царят Бог иска да я прослави на земята.

По повод 1 ноември - Деня на народните будители, в гимназията в Босилеград бе организирана културна програма, на която присъстваха преподаватели от гимназията и основното училище, ученици и граждани. За съмия празник и за делото на народните будители - просветители, книжовници, революционери, съхранили през вековете духовните ценности на българския народ, говори Деян Миленов, преподавател по български език в гимназията.

Към присъстващите се обърна и директорът Антон Тончев, който изтъкна, че ние българите от Босилеградско, въпреки че повече от 100 години сме извън границите на България, пазим българските си корени, културата и

традицията. Той прочете и поздравителното писмо, което по повод празника до гимназията изпратил посланикът на Република България в Белград Радко Владиков.

В продължение на програмата ученици от гимназията декламираха стихотворения от Христо Ботев, Добри Чинтулов, Иван Вазов и други известни български поети, а малите босилеградски поетеси Радица Божилова и Анастасия Рангелова се представиха със стихове от първата си стихосбирка. В програмата взе участие и преподавателката по физкултура Марица Стойкова, която рецитира известното стихотворение на Христо Ботев „Хаджи Димитър“.

П.Л.Р.

За 61-ия Международен панаир на книгата в Белград

КАКВО СТАВА С КУЛТУРАТА?

Нешо като увод

Октомври в Белград. Прекрасен октомври в Белград. Прекрасна последна октомврийска седмица в Белград. Традиционният Международен панаир на книгата, 61-ви по ред, и тази година обагри с особени цветове сръбската столица. Но... Нещо не е наред... Какво се случи с културата? Къде изчезна достойнството на книгата? Защо вместо писатели, посетителите на панаира по-често срещаха певици, старлетки, съмнителни „ герои“ от жълтата преса? Какво стана с културната култура?

Бях малко объркана. Събитието, което цяла година чаках с нетърпение, ме разочарова. Разочароването днес в тези времена е част от живота ни, но все пак... В един момент накарах себе си да мисля, че това е кошмар и че ще се събудя обръжена от прекрасната енергия на хората, обичащи книгите... Но, събудих се в Белград, в Сърбия, обичаща старлетки, риалити шоута, големия брат, фермата и „култура“...

Нешо като продължение

От 23 до 30 октомври 2016 г. под мотото „Книгите в ръце“ в Белград се провежда 61-ото издание на Международния панаир на книгата, с участието на повече от 450 директни изложители, над 40 от които бяха от чужбина. Първите преценки са, че около 150 000 души са посетили панаира. Почетен гост тази година беше Исламската република Иран.

Много хора, много издатели, много книги, много енергия, но... Точка...

Панаира бе открит от председателя на „Матица сръбска“ Драган Станич, по-известен под псевдонима си Иван Негришорец. Още в уводната част на речта си той каза: „Да отворим книгите, да се задълбочим в тях, и света ще се открие пред очите ни и ще се потопи в нашето съзнание...“ и продължи: „Светът около нас е точно това - възможно най-сложната книга, която трябва да се чете, без надежда, че някога ще я дочетем до някакъв измислен край. В това повторно четене обаче ние трябва да научим езика, на който е написана книгата, и езика, на който почила света. Защото, в началото на всичко е думата,

Логосът, и тази логосна същност на света трябва да запазим, ако искаме и света и човешката раса, и дори книгите, да продължат да съществуват.“

Хубаво желание, хубаво казано, но горе споменатото бъдеще в дните, които последваха, хвърлиха сянка на казаното. Е, имаше много хора - деца, младежи, които с голямо желание искаха да открият света, но страх ме е и да си помисля, че може би бяха малцинство по отношение на мнозинството, които искаха да са тук, защото това е „ин“ и защото може би ще срещнат някоя от старлетките да си направят селфи!...

Тази година на белградския панаир на книгата, най-посещавания такъв панаир в региона, традиционно участваха най-големите сръбски и многообразни чуждестранни издатели и писатели. Преименно бяха представени десетки издания, а публиката имаше възможност да присъства и на множество дискусии и лекции по литература, издателска дейност и честване на юбилеи (Шекспир, Серантес, Петър Коич и други).

Посетителите на панаира през осемте дни можаха на едно място да се запознят с издателската дейност на сръбските издатели и да си купят книги на достъпни цени, да подновят своите частни библиотеки с най-новите заглавия на домашна и чуждестранна литература.

На малкия човече-читател много му е трудно в света на литературната хиперпродукция. Ще попитате - Защо? - хубаво е да се чете, след като съществува богат избор на книги, може би читателят ще се позатрудни при определянето какво да вземе да прочете, но все пак - колкото повече - толкова по-добре! Обаче от толкова нови книги, които „приличат“ с различни качества, истинският литературен вкус като че ли изчезва, понеже няма достатъчно силни пък време да се създаде и укрепи.

Въпрос е какво се купуваше – различни вкусове и различни желания, различни предложения. Всяка книга си намери свой читател. Тревожно е, че като бъдещи бестселъри се появяват все още ненаписаните книги на риалити звездите – желаното четиво на много от посетителите на панаира... Точка...

Изключително богата съпътстваща програма бе проведена в залите за официално представяне, как-

то и на самите щандове на изложителите. В съпътстващата програма бяха представени нови издания и организирани срещи и разговори на писателите и издателите с читатели, книжари, библиотекари и посетители от страната и чужбина.

Освен че е културна проява от голямо значение, място за срещи на хора от различни професии, свързани с книгата, четенето, книгоразпространяването, важно е да се наблюде на социалната значимост на това събитие. Панаира на книгата е място за срещи на идеи и мнения, място на представяне на млади творци от различни сфери на изкуството, с цел настъчване на книгите и четенето, място на срещи с писатели и издатели, които имат задачата с книгите си да оформят читателите в качествени хора.

Къде са качествените хора в тази Сърбия?...

Нешо като заключение

Обръщайки се към присъстващите по време на откриването на 61-я панаир на книгата от името на почетния гост на тазгодишния панаир, иранската писателка и режисьор Наргес Абяр каза: „Ненатрапчивата мощност на книгата се крие във факта, че тя е в състояние с четиристотин хартиени страници да направи мост, който свързва четиристотин години от живота, а след това същия този мост да удължи до всяка къща в света, до всеки език и култура“, изтъквайки с това и значението на романа „Мостът на Дрина“ на сръбския носител на Нобелова награда Иво Андрич, преведен в страната ѝ преди 40 години.

Мощността на книгата е голяма, но страхувам се, че все по-малко разбираме този факт. Върнах се в Цариброд с десетина купени книги за личната ми библиотека, по-богата, по-щастлива, нетърпелива да ги прочета, но и с една картина в главата ми, която не мога да изтрия – на любимиия ми панаир на книгата, стотици деца и юноши тичат след една риалити звезда, която горда крачи между щандовете на най-добрите сръбски издателства, готова във всеки момент да запечата силата на книгите с желано селфи на поредния посетител на панаира. Е, какво стана с културната култура?

Елизабета Георгиев

В Димитровград протича „Балкан театър фест“

Пред публиката главно комедии

Димитровградската театрална публика през изминалите няколко дни се любува на традиционното мероприятие „Балкан театрър фест“, по време на което видя предимно представления от жанра, който май най-много харесва – комедията. БТФ започна с представлението „Женитба“, което изнесоха докините. Надали някога се е случвало проявата да стартира с премиерна пиеса, но този път обстоятелствата наложиха да бъде така. „Женитба“ е дело на руския класик Николай Василевич Гогол, в което се говори за „вечната тема“. Четирима ергени ухажват едно момиче и се тъкмят да я оженят. Тук са и неизбежните „посреднички, около които главно се върти действието. До женитба не се стига, тъй като избраният от момичето ерген накрая избягва.

Представлението е поставила на сцената димитровградчанката Тамара Янкова, която е завършила режисура в София, в който град през последните години живее и работи. Тя се погрижила и за театралната адаптация на делото. В ролите се проявиха Милан Андреевич, Делчо Гигов, Славча Антов, Сърджан Христов, Надица Иванова, Соня Станулова, Николина Ранчева, Йелена Китанова и Драголюб Пейчев.

Почти без грешка, но с голямо притеснение и стегнатост, която май не можеше да се укрие, имай-

ки предвид, че става дума за премиерно изпълнение в един извънреден момент (откриване на вечеrenomирани фестивали), димитровградчани разгалиха сърцата на публика. Особено добро впечатление остави играта на носещите главните роли – Милан Андреевич (в ролята на Потколоносин) и Надица Иванова (в ролята на Кочкараева). В процеса на тихата смяна на поколенията, която, както впрочем и във всеки друг колектив, неминуемо тече, посочените артисти разкриха големия си талант и демонстрираха немалкото си театрално умение, като публиката оставиха с впечатлението, че в годините, които идват, именно те ще бъдат главната опора на димитровградския театър „Христо Ботев“.

Пиротският Народен театър изигра втората пие-

са на фестивала. Става дума за

„Малкият принц“ по текст на всеизвестния французин Антоан дьо Сент Екзипери. Спектакълът е предназначен както за деца, така и за възрастни. За тематиката е абсурдно да се говори, тъй като става дума за всеизвестно дело, което предизвика приятни чувства и у децата и у възрастните, откакто е видяло било видело. За пиецата бяха ангажирани на димитровградската публика добре известните артисти от „съседството“ – Александър Радулович, Зоран Жикович, Наталия Гелебан, Милан Наков и др. В колектива бе и димитровградският артист Александър Алексич, който е завършил академия в България. Постановката е дело на младия Давид Алич.

Третата, изнесена в рамките на проявата, пиеца бе „Звездният прах“ на „Театър 91“ от Алексинац. Комедията на Душан Kovачевич отразява предимно мъжко-женските отношения, но разкрива и някои добре известни, но „камуфлирани истини“, изпъкващи както в обществения, така и в брачния живот. В ролите се проявиха шестима артисти. Във всеки

случай пиецата, която на сцената е поставил Бранислав Недич, се оказа добре подгответа и репетирана, в резултат на което предизвика силни аплодисменти.

Театърът „Възраждане“ от София изнесе представлението си „Ало, ало“ по творба на Дейвид Крафт и Джеръми Лойд. По време на спектакъла публиката правеше прилики с може би най-успешния едноименен телевизионен сериал. Както в сериала, така и в пиецата се проявили артисти, превъплъщаващи образите на Рене, Мими, Едит, Хер Флик, Хелга... Хумористично представление, подгответо отrenomирани български артисти. Публиката имаше коментари за продължителността му, но вкусовете са различни. Постановчик на пиецата е Роберт Янакиев.

„Последният страстен любовник“ бе петата пиеца в проявата, която във вторник изнесе „Театър София“. Спектакълът е подгответен по творба на съвременния драматург Нийл Саймън. Пак става дума за комедия, в която действието почти изцяло се върти около мъжко-женските отношения. Професионален театър със съответен подход към играта. Всичко на висота. Спектакъла на сцената е поставил Николай Поляков.

В четвъртък вечерта на публиката бе предложено представлението „Балкански секс и град“, подгответо от една белградска театрална трупа, в петък в рамките на БТФ ще се представи драматично-кукленият театър от българския град Враца с представлението си „Още веднъж, ако обичате“, докато финалният спектакъл е насрочен за събота на 5 ноември, когато на сцената ще се качат артисти от белградската театрална трупа УК „Вук“, за да изпълнят спектакъла си „Заминаващият терминал“.

Б.Д.

На „Фестивала на пътуващия театър” в гр. Сливница

Специална награда за театъра „Христо Ботев”

Димитровградският театър „Христо Ботев“ получи специална награда на Община Сливница за представяното си във „Фестивала на пътуващия театър“, който за втори път от 17 до 23 октомври се провежда в тази крайграница българска община.

Димитровградчани изнесоха спектакъла си „Вечеря за глупаци“, който тамошната публика прие с възхищение. „Христо Ботев“ бе единственият самодеен театър, който участва в проявата. Останалите театри работят на професионални начела и идваха от български градове, както и от Чехия и

Турция.

Ръководителят на театъра „Христо Ботев“ Делчо Гигов във връзка с признанието от Сливница даде изявление за медиите, в което между другото сподели приятната си изненада от твърде успешното участие на театъра във фестивала и множеството положителни реакции на публиката. Той разкри, че организаторите са дали само още една награда на друг театър, което подсказва, че димитровградчани фактически са се наредили на второ място по успех.

Б.Д.

Проучване на ВМЦ в гимназията

„Какво знаеш за града си?”

Идейният творец на Интернет блога „Визуален музей Цариград“ Мариян Миланов проведе проучване сред ученици в димитровградската гимназия на тема „Какво знаеш за града си?“ Въпросите се отнасяха до настоящето и миналото на Димитровградския край.

Миланов заяви, че проучването се провежда по случай четири години съществуване на блога, който предизвика немалко внимание сред димитровградчани, но и сред други хора.

Мариян Миланов е по потекло от Димитровградско. Живее и работи в Ниш като гимназиален учител по английски език. Един е от най-изтъкнатите и най-дайни представители на малцинството ни в този град, активен в организацията, която се стремят да запазят културата, традицията и изобщо идентичността на малцинството.

Б.Д.

На Петковден в Босилеградско

Селски служби в Рибарци и Босилеград

По традиция и тази година на Петковден (27/14 октомври) в Рибарци и в Босилеград бяха организирани селски служби. В църквата Света Петка в село Рибарци в присъствието на голям брой вярващи отец Зоран Стоянов, ръководител на босилеградската църква, сутринта отслужи света

литургия. След литийното шествие около храма свещеникът освети и преряза обредния хляб на домакина на тазгодишната служба Велибор Божилов от Райчиловци, който почерпи присъстващите с ядене и пиене. Домакин на „службата“ следващата година ще бъде Милка Симеонова от Босилеград.

Освен на домакина, отец Зоран освети и преряза още около 30 обредни хлябове на други вярващи, които честват празника като семеен. Предполага се, че тази година църквата в Рибарци са посетили около 700 вярващи от Босилеград, Райчиловци, Радичевци и други села в общината, както и от Кюстендил и околните села.

Празникът Света Петка тържествено бе отпразнуван и в босилеградската църква „Рождество на Пресвета Богородица“, където по традиция се организира селска служба. Празничната литургия отслужи отец Михайло Станчев, а след това освети и преряза обредния хляб на тазгодишните домакини на службата - Борис и Любомир Динови от Босилеград. За първи път тази

Църквата Света Петка в село Рибарци

В Димитровград представен окръжен проект

Изграждане на депо за животински отпадъци

В Димитровград бе представен проект под название „Система за събиране на сточни продукти от животински произход за Пиротски окръг“. Пред представителите на местното самоуправление в Димитровград - кмета д-р Владица Димитров, председателя на Общинския съвет Джордже Димов и помощник-кмета Драган Манчев, представители на органите на местните самоуправления от Пирот, Бела паланка и Бабушница, ветеринарната инспекция, отделни димитровградски фирми и ведомства, както и селскостопански производители от общината, за проекта говори Деян Максимович, сътрудник на неправителствената организация „Станице“, който заедно с група свои колеги го е изготвил.

Става дума за документ, отнасящ се до изграждането на съвместен обект (депо) за съхраняване и обработка на загинали домашни животни, както и странични продукти от тях, получени след клането им. Според предварителните планове обектът би трявало да има окръжен характер, сиреч – да е предназначен за всички общини в Пиротски окръг.

В началото на представянето на проекта Максимович каза, че Сърбия като

кандидат-членка за постъпване в ЕС ще трябва да изпълни условията, отнасящи се до тази област. От по-нататъшното му изказване се разбра, че обектът би трявало да струва около 235 хиляди евро (без ДДС), доколко се изгражда без соларна електроцентrale (която инвестиция не е задължителна) или 260 хиляди евро, ако и тя бъде част от него. В Сърбия в момента има само 3 обекта от този вид, но би трявало да ги има 25. Средства за изграждане на депото ще трябва да подсигурят местните самоуправления от бюджетите си или пък да опитат да изтеглят пари от европейски фондове, какъвто е случаят с град Смедерево.

Проектът има 150 страници и в него детайлно са разработени всички аспекти на проблематиката. В него са регистрирани по-значителните селскостопански производители, кланици и месарници в територията на окръга. Чрез анализ се е стигнало до извода, че количествата отпадъци от животинско естество, които ще се събират на окръжно ниво, ще оправдаят икономичността на работата на бъдещото депо. Важно е да се напомни, че не е задължително отпадъчните води от него да се насочват към пречиствател-

ната станция, имайки предвид, че съдържат много мазнини, които могат да навредят системата в станцията. В резултат на това отпадъчните води от депото ще се събират в отделна септична яма.

Съществува идея депото да се изгради в местността Остри връх в Димитровградско, отдалечена шест километра от центъра на града. Преди известно време местното самоуправление там купи сграда на бивш военен обект, в който според предварителни планове ще се строи и приютен център за скитащи кучета, също според стандартите и изискванията на ЕС.

На общините в окръга остава да обмислят начините как да наберат средства за проекта. Изтъкнато бе, че трябва да се размисля и за трансгранично сътрудничество с общини и градове в България, с които съвместно да се кандидатства за получаване на средства от фондове на ЕС, макар че, както сподели Максимович, обстановката в България по въпроса, на него като специалист за тази област не му е достатъчно позната, така че би трявало да я проучи, след което и да допълни проекта.

Б.Д.

Църква „Рождество на Пресвета Богородица“

година празничния обяд, който подготвиха домакините, бе организиран в новопостроения навес в църковния двор, който е дарение от общината. Заявка за домакин на службата следващата година е дал Стефан Стойков, зам.-кмет на общината.

П.Л.Р.

Ремонтиран обектът на стадиона „Пескара”

По-добри условия за спортистите

Футболният клуб „Младост“ вече разполага със съвременно уредена съблекалня, с което са създадени качествени условия за състезания и тренировки на футболистите. Общината и Спортното дружество „Младост“ са осигурили около 450 000 динара за купуване на строителните и други материали, докато всички ремонтни работи върху обекта самостоително е извършил екип от заети в Спортното дружество „Младост“. Една част от средствата СД „Младост“ е осигурил от продажбата на фотомонографията на фут-

болния клуб „Младост“ - „40 години ентузиазъм“.

От ръководството на СД „Младост“ узнахме, че освен цялостното подменяне на покрива и слагането на нова външна и вътрешна мазилка, в рамките на реконструкцията на обекта, заетите в СД „Младост“ през лятото направиха ремонт и на игрището за футбол на малки врата, а за следващата година е планиран и ремонт на трибините и терените на останалите игрища в рамките на спортния комплекс „Пескара“, оповестиха от СД „Младост“.

Съблекалнята на стадиона „Пескара“, която разполага с по две помещения за прео-

блиchanе и бани за домакинския и гостуващите отбори, както и с още две по-малки помещения, е построена през средата на 80-те години на миналия век и досега не е ремонтирана.

Освен реконструкцията на обекта, заетите в СД „Младост“ през лятото направиха ремонт и на игрището за футбол на малки врата, а за следващата година е планиран и ремонт на трибините и терените на останалите игрища в рамките на спортния комплекс „Пескара“, оповестиха от СД „Младост“.

П.Л.Р.

Испанска транспортна фирма с клон в България, търси да назначи шофьори с категория C+E и притежаващи български паспорт. Заплата 1700 €.

За контакти: gmihov@sjl-group.com

Шофьори с категория C+E и българско гражданство

1700 € месечна заплата
60 дена годишен отпуск

SAN JOSE LOPEZ

(Не)обикновен хуманен жест

Намереното портмоне си върнали на собственика

Димитровградчаните Лиляна и Тихомир Виденови тези дни направиха забележителен жест – на улица недалеч от къщата си Лиляна намерила портмоне с доста пари и документи на собственика – лична карта, здравна книжка... Завърнала се у дома, показала на съпруга си Тихомир портмонето, преброяли парите, взели личната карта и видели името на собственика – Делча Гиров. Тихомир, знаейки къде може да го намери, веднага тръгнал, за да му върне портмонето.

- Нито един момент не си помислихме да задържим портмонето. Такива сме хора – чуждото не ни трябва. На всеки може да се случи такава неприятност. Предположихме си как се чувства Делча в момента.

Освен с думи на благодарност, почтената брачна двойка Делча наградил и с две хиляди динара. Както си е реда.

- Много приятно се изненадах. Много съм им благодарен. В днешно време рядко се срещат такива почтени хора, сподели той пред вестника ни.

Б.Д.

На 4 ноември се навършиха пет години от смъртта на нашия скъп съпруг, баща, дядо, брат и свекър

ГЕОРГИ ИВАНОВ

Никога няма да те забравим.

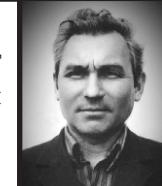
От печаленото семейство

Възпоменание

На 31 октомври се навършиха ТРИДЕСЕТ ГОДИНИ от смъртта на нашия мил татко и дядо

МЛАДЕН ТОДОРОВ

(1927-1986 г.)

На 6 октомври се навършват СЕДЕМНАДЕСЕТ ГОДИНИ от смъртта на нашата мила майка и баба

ДУКА ТОДОРОВА

(1928-1999 г.)

Нека всички, които ги познаваха и обичаха, си спомнят за тях!

Поклон пред светлата им памет!

Семейство Тодорови

ЕДНА СЪВСЕМ НАШЕНСКА ИСТОРИЯ

Николчо от Страдалово

(Откъс)

Я съм от село Страдалово, Босилеградско. Роден съм на 8 май 1923 година. Име ми е Николчо Стилиянов(ич). Къга съм бил три години, умрела майка ми. Кага съм напушил шес години, пасъл съм свине, а от седма година бе овчар по рудина у планин. Сечам се кага напуши осмата година, почна да пасем говеда. Тегая имаше коджа стокаре у планини и теквия како мене, а и по-големи. Збиращеме се на едно място къде беше водопой. Тук имаше голем извор и дебела сенка, на обед говедата пладнуща, а ние се играешеме.

Един път над нас се одендиш появил рояк пчели. И додека да разбереме накъде че оидат пчелите и къде че се ванат, рояко почна да се спушта право на нас и пчелите почна да се ватат на мои руки! Леле, боже! Другарете викат по мене да се не плашим и да не дрънчим пчелите. Ако гъби не разлютиш, викаят ми, нема да те уапат! Що да чиним, завалия, послуша другарете - само стоим, а пчелите се трупват връз мои руки. Полека пойдо малко накъде корията и седна на едно място накрай на ливадата. Един от другарете отръча дома да доведе майка си, они тегая имаше пчели, и уедно да донесе кошарина. Дойдова и донесова една връшкара, почна да мамат пчелите у нея и полека да гъби симат от мене, ама они слабо улазат. Затова турия връшката над мене и почна да гъби укарят с дим одоздоле. Едва гъби симна от мене. До тегая не бе видел толко голем рояк, пчелите се бе размилели по мене от пети до глава, ама ниедна ме не уапа! Направи вечер майката и сино однесова кошарината. Напролет баща ми отиде при Даноила, газдата на пчелите, да ни даде една пухна връшкара за това що се оняй рояк беше ванал на мене, но не ни даде. Тата иде и у опцината при

кмето да се жалъи, ама он му рекъл дека нема право на пчела. И тека останаме без пчели.

Къга бе девет годин, баба ми ме научи да месим леб. Она беше много стара и не можеше вече да меси и да ни готви ядене. Тегая пойдо на училище. Идо до трето оделение и толко биде. Есента кага требеше да пойдем у четвърто оделение, тата ме за пръв пут поведе с него на печалба. Справия ми шарена торба, натурая у нея све що требе на един печалбар, а озгоре преко торбата турия валияна шарена цръга и ме натовария с нея преко гръбина. Одома до гарата идоме пеша, а до тая гара имаше 42 километра. Пръв път тегая видо влак. Беше ме стра да улезнем у него, ама тата ме увръзли у един вагон. При вечер стигнаше у Кралево и найдоме чичу и некои наши комшии. Одведова ни на вечер, а по вечерата отидоме у нинио стан да преспиме там свите заедно. Найтре ме пробудия рано, справиме се и отидоме на работа. Работи от найтре до навечер – цел ден меша малтер. Я не знаеш како се прави малтер и затова майсторите рековат че ти покажеме, а ти убаво гледай и све да запазиш: у текмето се навръзля песок, после вар, пръво се измеша на сую да се разбие варта, а после се сипе вода, измеша се убаво и ете ти малтер. Работим и често гледам у небо – над нас почна да се врътят некакви ероплани и мене ми мерак да гъби гледам. Ама тека се замаен и теки майсторите узвикат: „Малтер, дете!”

(БЕЛЕЖКА: Откъсът е от книгата „Да знаем, мале, да помним“ от Александър Младенов. Читателите, които искат да имат тази книга в семействата си библиотека, могат да се обадят на автора с писмо на адрес: Александър Младенов, ул. Джура Якич 8, 17 530 Сурдулица, или да се свържат с него по телефона, като наберат 017/815 339)

Вестник на българите в Сърбия
Първият брой излезе на 15 юли 2016 г.
Издадено: Издателство "Ново Братство", Ниш,
"Кей 29 декември" - 8
Основател на издателството:
Национален съвет на българите в Сърбия

* И. д. директор на Издателството и гл. и отговорен редактор: **Мила Васов** * Редакция: **Бобан Димитров, Петър Рангелов, Даниела Христова, Сунчана Бойкова и Снежана Джелич** * Технически редактор и компютрен дизайн: **Никола Цветков**
Електронна поща: prelombratstvo@gmail.com

Рабуш Здраво байе Манчо

Байе Манчо, твоят исписник и ньеговата баба са лоше, ама има и по-лошо. И я имам комшии, старачки, и они

имаю 12 иляди пензию. Ко твоят исписник. Имаю по 200 динара дневно – за юедън лебац, малко васулчек, компирчици, ка има наберу ливадско зелье, ка нема, купе зельчу и – водица, чорбица, нейе празна гузица. Немаю телефон, замързивач им не требе, струю пале само ка немаю дека, ка вечераю или ка некой случайно дойде. А ретко кига вечераю, а ретко им и некой дооди. Телевизио гледаю само понекигаш, да се не нервираю. И на тъмно. Що да им свети сиялица, ка свитка телевизорат. Не дай боже да се поквари.

Целу годину одвяю помалко да купе малко дървца. Кавтор кладу ка мораю, до късно лежу умотани у църгьете, рано си легаю, да не арче дърва. А зимуска купе брашно, па бабата меси леб ка гори кавторат, варе си манджицу на кавторат и тека малко ущеде. Ем се грею, ем си готове юедъне. И згрею водицу на кавторат па се промио, да не уключую бойлер (ако ие исправан) и да не арче струю. Па и нини стари се не су купали сваки ден и не су греали воду у бойлер.

Байе Манче, оно и у това нини лоше има добро. Погледай исписниката и ньеговата баба. И они су ко мойите комшии. Не су дебели, ко приткье су. Немаю щъкембетия, немаю сало, немаю притисак, немаю проблем с гоязност. Не арче шикър, каве пио само ка им некой дойде. Не пио, не пуще, не си урнисую здравльето. И затова не иду при докторе, не купую лекове, не трую се. Ако гъби нещо заболи, постисну се, пивну чайък, потърпу. И оно болката некико мине. Ка ие убаво време шетаю, одържаваю кондицию, нали шетнята помага за здравльето.

Сами се потшишю, исписникат ти се сам бричи. Не иду на госие. Ем не купую поклонье, ем нема ни при нии да дооде госие. И тека им мине месецат. И къту си, знаю дека некои човеци немаю ни тия 12 илядаркье, а живею! А ка си помислим, това ли ие живот човешки, тека ли требе да живейе човек. А исписникат

и мойите комшии са човеци, поштено се работили...

Това що некой дойде за председника или некикога големога буджу и одма право у школу да заврши некои училище, това си ие мода у нашуту държаву. Щом до тъгай не ие могъл да завърши некою школица, вероватно нейе за големе школе, ама съга ко големъц, не ие убаво да буде без големо училище. Кво да работи, ка су сви около ньега мр., др. Па и од нин некои не су много учили, а си дошли до дипломе. Па ка су они могли, що съга да не може он ка ие големъц. А и у школете му ко на големца прогледау кърз пръсти и падне диплома, и ете ти мр., др. Само не ие убаво що после мисле да све знаю. Мисле дека су много паметни, щом су тека лъко завършили школете. Забоваре ко су дошли до дипломете. Че се сете за народат ка им затребе, ама до тъгай? Оно има юедън виц на тия тему. Станул големъц мр. И си рекъл: - Да съм знал дека тека лъсно се завършава школа, първо би си завършил среднъту готварска, кою бео започел, па гъ зареза.

А тия що меняю партиите ко циганин беле кобиле само прате моду и гледаю кво праве големците. Малите меняю партиите и се надаю дека ка нините дойду на влас че им даду некою работица. Они не су опасни, зор гъи кара, немаю за лебац. Били су слуге и теквия че си остану. Много, много су опасни по-големите, койи су се обдували. Имаю паре, имаю све и са сакаю влас и меняю партиите само да би дошли на влас. Они не греше, они су увек у партию коя ие на влас. На вас ви се само чини дека греше. Власт им ие най-важна, она доноси паре, много паре, силу... Убаво орате, убаво лъжу, имаю паре да плате ... И баш гъ брига за народат. Он гъ бира, шляпка им, ока. Много шушумигье су ни и до съга водиле, а ми смо им шляпкали, окали. Съга видимо ко су ни водили, додека су ни довели. Ама де ми кажи, ко да знайе човек за кога да гласа, ка свите убаво орате?

Бая Манче, ти си стар човек, много ти ие минуло преко тиквуту, требало би да знайеш тяя работе що ме питуйеш. Чини ми се дека ме питуйеш онова що знайеш или си малко извертел.

Айд у здравийе..

PАНСИОН САКС-БАЛКАН ДИМИТРОВГРАД / ЦАРИБРОД /
www.sax-balkan.co.rs

Собственик: ИВИЦА ИСТАТКОВ
Моб: +381 63 436 626
Улица: Балканска 18
Димитровград - Сърбия
Телефон - прием: +381 10 363 566
Моб: +381 69 363 5661
Факс: +381 10 363 566
e-mail: ivicaistatkov@yahoo.com

Всички, които искат да получават вестника по пощата, да се обадят на редакцията. Разходите за изпращане на вестника са за Ваша сметка.
Издателство "Ново Братство" кани читателите да сътрудничат.
Електронна поща: prelombratstvo@gmail.com

